

AUTHOR KALONYMOS BEN KALONYMOS

NO. 5662

TITLE SEFER HABBABUK

RR _____

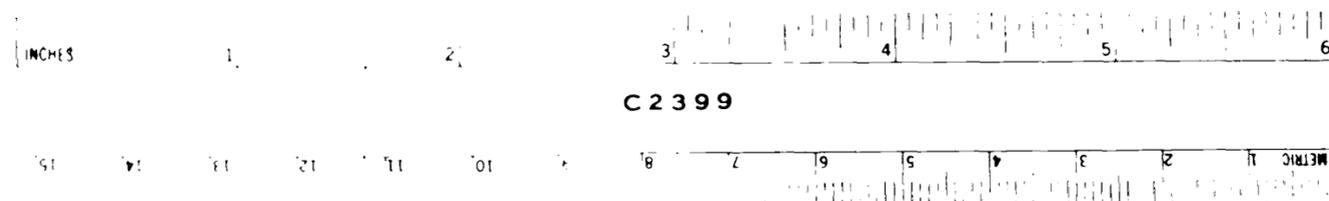
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

IMPRINT VENICE, 1552

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. _____

DATE MICROFILMED _____

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A UNIT OF XEROX CORPORATION

very rare R.

Kalonymos & Ka-
saynos. Chabat
Lith. 1552

ספר חבקוק

הנביא על-אנימות לקרא
בו בעת רען ביומי
פירים:

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

בַּיָּמִים כִּרְמֵי בֶן זֶרַח מִבְּצֻרַת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 הַשּׁוֹתִים בְּמִזְרְקֵי יַיִן וְאוֹרְהֵבֵי גֵּשְׁמֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲנֻבִים וְיִהְיֶה דְבַר יי אֵל הַתְּרַשְׁתָּא בֶן הַפּוֹס בֶּן
 עֲנֻב אֶת־מִי אֶשְׁלַח וּמִי יֵלֶךְ לָנוּ לְהַצִּיל אֶת־יִשְׂרָאֵל
 מִיַּד שׁוֹסְהוֹן צַעֲק לִבִּם אֵלֵינוּ וְתִקְצַר נַפְשֵׁי בַעֲמַל
 יִשְׂרָאֵל כִּי יִדְעֵתִי אֶת־מַכְאִבֵּי וְזָאֵר לְהַצִּילוֹ כִּי בָאוּ
 מִיָּם עַד נַפְשֵׁי וְאִם אֵין זָר אֲנִכִּי אֵהִי עִם בְּיַד
 וְהוֹרֵתִיךְ אִשְׁרֵךְ תִּדְבֵּר וְיֹאמֶר אֵהִי יי צְבָאוֹת
 הִנֵּה לֹא יִדְעֵתִי דְבַר כִּי נַעַר אֲנִכִּי אֲךְ שִׁלַּח בִּיד חֵב
 חֲבִקְבוֹק הַנְּטוּפֵתִי יִדְעֵתִי כִי דְבַר דְּבַר הוּא וְיֵצֵא
 בְּקִבּוֹק הַנְּבִיא מִלֵּאךְ יי נְמַלְאכוֹת יי וְיָבֵא
 בְּקִבּוֹק אֶל־כְּרֵמֵי וְיֹאמֶר אֲטִיף לְךָ לֵינִי וְלִשְׂכָר וְיִטְוֶה
 עַל־בֵּית יֵצֵחַק וְיִהְיֶה הַמְטִיף לְעַם הַזֶּה וְ
 תַחֲלֵת דְּבַר בְּקִבּוֹק שָׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם אִם־תִּשְׁמְעוּ
 שָׁמְעוּ וְאִם־תִּחְדְּלוּ הֵן אֲנִכִּי נַפְשֵׁי הַצִּלְתִּי וְאֵעִירָה
 לִי עֲדִים נֹאמְנִים נֹאדַת שְׂכָר וְנִבְלֵי יַיִן וְיֹאמֶר
 אֵלֵיהֶם עַד מָתַי אַתֶּם פּוֹסְחִים עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִיפִים
 אִם־כְּרֵמֵי לְכוּ אַחֲרָיו וְאִם־בְּאֵרֵי לְכוּ אַחֲרָיו וְיַעֲנֶה
 כָּל־הָעָם וְיֹאמְרוּ טוֹב הַדְּבַר דְּבַר אֵלֵינוּ הַנְּבִיא לְכוּ
 וְנַפְּלִיחַ נֹדְלוֹת מִי־יַעֲזוֹר לָנוּ וְיִלְכַד בְּרֵמֵינוּ וְיַדְעַ
 כְּרֵמֵי כִּי לֹא מִשְׁפַּט דְּהַמְּלוּכָה יֵלֶךְ לוֹ אֵל אֶרֶץ טוֹב
 וְיִתְלַקְטוּ

וַתִּלְקְטוּ אֶל־כַּרְמֵי אַנְשֵׁי יַחְדָּיִל אִשְׁד־נָנַע אֱלֹהִים
בְּלַבְסֵי וְאֲנָשִׁים בְּנֵי בְרִיעַל אָמְרוּ מַה יוֹשִׁיעֵנו זֶה
כִּדְהָ לָנוּ הַלֵּק בְּכַרְמֵי וְלֹא־נַחֲלֶיהָ בְּבַצְרָה אִישׁ
לְאוֹהֲלָיו יִשְׂרָאֵל וַיַּחְפוֹךְ לִבֵּב הָעַם זִוְיָהוּ לִמְסִים ו
וַיִּלְכּוּ וַיִּמְשְׁקוּ אֶת־בְּאֵרֵי לַמְּלֹךְ עֲלֵיהֶם וַיְהִי כ
כַּמְחָרִישׁ ו פְּרִשָׁה סְנוּמָה ו

וַיְהִי דְבַר יי אֵל בַּקְּנוֹק הַנְּבִיא לֵאמֹר ו

עַד־בֵּיתִי לַעֲרָה הַרְעָה הַזֹּאת כִּדְהָ עֲשֹׂה
אֲבוֹתֵיהֶם בְּהוֹצִיאֵי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם ו תָּנָה לִמֵּי
מִים וּנְשַׁתְהוּ וְאוֹתֵי עֲזָבוּ מִקּוֹר מַיִם לְהַצֹּב לָהֶם
בְּאֶרֶז ו סָר מִכַּאֵם הַזֶּנֶה הַזֶּנֶה עֲבַרְתוּ וְרוֹת חֲלָפוּ
חָק הַפְּרוֹת אֶת־בְּרוֹתֵי ו וְלֹא אָמְרוּ אֵיךְ הַמַּעֲלָה
אוֹתָם מִים סוּף הַמוֹצִיאִם מִקְצֵה יְאוּרֵי מִצְרַיִם ו

וְאַתֶּם קָמְתֶם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תִּרְבּוֹת אֲנִישֵׁי הַטָּאִים
וְאִשְׁלַח לָכֶם אֶרֶץ עֲבָדֵי הַטָּעִם וְשִׁלּוּחַ וְלֹא
שָׁמַעְתֶּם וְעַתָּה אִם־בִּאֲכַת וּבַתְּמִים מִשַּׁחַתֶּם אֶת־
בְּאֵרֵי לַמֶּלֶךְ עֲלֵיכֶם יִשְׁמַח הוּא בְּכֶם וְאַתֶּם תִּשְׁמַחוּ
בּוֹ וְשִׁאֲבַתֶּם מִיָּמָיו בְּשִׁטְוֵן מִמַּעֲיֵנֵי הַיִּשְׁעָה וְאִם־
גַּם־אַתֶּם נֹסִם מִלִּפְנֵי תִסְפוּ וַיֹּאמֶר בַּקְּנוֹק אֶת־כָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאוֹזְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אֵלֶּכֶם אֲהֵם
מִנְתִּי וְלֹא־אֲבוֹ שָׁמוֹעַ וַיִּקְרָא אֶת־עֲרֵפֶם חֲדָה וַיִּמְאֹבְתֶם

וְהָרַב הַמְלַחְמָה בֵּין כְּרִמִּי וּבֵין בְּאֵרִי וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא
הַחֹלְבִים יוֹדְלִים וּבֵית כְּרִמִּי רָכַב לְמַעַל הוּא פְתוּחָה

וַיִּדְרֹךְ דָּבָר יְיָ אֶל כְּרִמִּי כִּי בִקְבוּק לֵאמֹר

אֲתִירָא וְלֹא תַחַת כִּי אַתָּךְ אָנִי וְהִרְכַּבְתִּיךָ

עַל בְּמוֹתַי אֶרֶץ וְהִחַק מֵאֵהֱלֵי הַמַּיִם הַזְרוּנִים

אֲשֶׁר עַד נִפְשׁוּ יָקִיפוּ עֲלֶיךָ וְחִי אָנִי אִם לֹא אֲכִין

בְּסֹאךָ מִמַּעַל בְּלֹא הַשְׁמִים וְקִירָא לְךָ שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר

יִפְיֶדוּהָ יִקְבְּנוּ וַיְהִי עֲבָדֵי כְרִמִּי עֲטַרְתַּת תְּפֹאֶרֶת

לְכָל הָאָרֶץ וַנְחַדּוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם וְלֹא יִקְרָא עוֹד

כְּרִמִּי וְהַשְׁמוּ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ מִתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁוֹ

וַיְהִי בְשִׁמּוֹעַ כְּרִמִּי אֶת הַרְבָּרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה

אֶרֶצָה לִירוּחָהּ וַיֹּאמֶר כְּרִמִּי מִי אֲנִי וּמִי בֵּיתִי כִּי

הִבִּיאֹתַנִּי עַד הַלּוֹס לְךָ יְרוּחַ הַמַּמְלָכָה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא

לְכָל לְרֹאשׁוֹ פְתוּחָה

וַיִּקְרָא

כְּרִמִּי לְעַמּוֹ וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּנִי אַחֵי וְעַמִּי

בְּבוֹרִים לְשִׁתוֹרֵת יִין וְגַאֲנָשֵׁי חֵיל

לְמִסְדֵּי שִׁכְרֵי הַתְּחֻזְקוּ וְהִיִּיתֶם לְאֲנָשִׁים פֶּן תַּעֲבֹרוּן

אֶת עַם בְּאֵרִי כִּי לֹא הַמְלַחְמָה פְּנִים וְאֲחֹד וַיִּזְקֻוּ אֶל

בֵּית אֲבִיו וַיִּקְבְּצוּ אֵלָיו כָּל הָאֲנָשִׁים וְחֵי אֹדְרִים

וְהַנְּזֻחֹת עַד חַיִּים הַנְּדוּל וַיֹּאמֶר לֵהֶם סוּבוּ הָעַם הַזֶּה

וְחִקְיָמוּס וְהָיָה תְּאִישׁ אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הַמַּחֲנֶה וְנִמְלָס

וְהָיָה

יהיה נפשכם תחת נפשו ואם תעשו את הדין

הזה לכלכם אתן מתנור לנסף ולזרב ושמתו אתכם שרים על עמי וישב הדבר בעיניכם ועשו

כזו עוד חצנים אחרי כרמי וחצנים אחרי בארין השם בארין מס על הארץ ואי היסו סתומה

וישראל בארין אל כרמי ויאמר פה יעשה לי אלדים וכה יוסף אם אשאר לבית

כרמי עוללות עד אור הבקרו והכתיד בשוט שוקף ורעם ברד ואבני ילנביש עד אשר לא

ישאר שם נס צרור ונאסף שמהה נול מכרמינון מיקבים השבתו לא ידרוך הרוך היקר השבתו

גם נביאוך לא מצאו חזון ולא יושבע עוד קול מלאככה וכל רואיך יטום ויטרק ונטא הקינה

הזאת עליך הית לנפן אהרת נטע שעשועים לעשורת נטע ולשאת ולעשורת פרי ואיך נחפכת

סורה כנפן נכריתו אם בצרים באולך הלא ישארו עוללות אם ננבים בלילה הלא ינכרדים והי

כשמוע העם את הרברים האלה ויהרו ואיש אל אחיו ויאמרו הכו עצה עזוב כרו סתומה

ובל העם נרוח זה אומר נתנה ראש **ויהי**

ונשוכה אל בארין וזה אומר הנמול

אתם משלמים אל צדמי המלך בישכם שני עשר
ערנים וחיבתם את דאשיכם למלך ויהי הקשר
אפיץ את בארי ויתנו לו איש שקל כסף ויאמר
לזם בקבוק אמרתי לא אוסיף עוד לרבר והנה
הציקתני רוח בטני כלכל לא אוכל הנה בטני
בין לא יפתח וכאיבות חדשים לא יבקעו הניחו
באיים וראו הן היתה כזאת שמעו שמעו והרתמהו
תמהו והמיר נוי מלכו טוב פרע אודע בטוב ועמי
המיר כבודו בלא יועיל ואהי מלכך איפה אלה הוא
ממקומו ולא עמד צי הרפון הלא ידעתם אם
לא שמעתם יום מלפינו החל למלך ועתה מדוע
אתם סודרים והיא לא תצלתו על מה תפזחליתם
עוד תוסיפו סרה ברת עמי על מרה כספך היתה
לסינים סבאך מהול במים תיסרך רעתך ומשובותיך
תוכיחוך ראי דרכך תוסיפי לדאבה בה ויין ישמח
לבב אנושו עמי מה הונעתיד ומה הלאיתיד ענה
בי מה לך לדרך מצרים לשתות מי שיחור מה לך
לדרך אשור לשתות מי נהר מה לכם כי בחרתם
לשתות מי באר הלא מימיו בכסף תשתו לכו שבת
בלא פסקי ובלא מחיר ויין הוי כל צמא ילך למים
לבוש ואין לתום לו ואין פסות בקרה וביין כלם

יחמו פת נור בוערה מאופה מה לו ולבנדים יכסוהו
זבדס ענבים סותה אשרי משכימי בקר שכר ירדופו
וטוב לב משתה תמיד פתוחה

ואתה בארי שמע דברי ינו הטוב אתה
מים סיף הרוב רב עם ישראל אם

נלחוס נלחם בס והמה כרתו אותו לשנים ועכר
בין ברתיו שמעתי חרפת בארי נאותו וגאוונו

ועברתו את מי חרפת וגרפת ועל מי הרימות קול
פה יאמר י קצפתי על אבותך קצף מימי נח

זאת לי החריבו ארץ ומלואה תבל וישבי בה ואנכי
קצפתי מעט והמה עזרו לרעה לכן חי אני אם

יעלה לשמים שיאך ואם על כפים שים קינך
משם אורידך נאם ינו ועל העבים אצות

מהמטיר על עמי מטיר וחמטתי על ארץ לא איש
ארץ שואה ומשואה לא יפנה דרך פרמים אומר

לכולה חרבי ואחריב בכף פעמי כל יאורי מצור
אעצור במים ויבשו מבכי נהרות משיחור ועד

צרפר זעקת שכר יעוערו נס מי נמרים לשפח
יהיו ונשתו מים מהים ומי הירדן יברתון ונחר יחרב

ויבשו והובשתי את מקורו והכרתי מבית בארי
משתין בקיר ועצור ועוזב וזרון לכה השיאך שוכני

בַּחַנּוּי סַלַע חוֹרֵי עֶפְרַיִם וּכְפָיִם אִמְרַת אֵלֶּהָ עַל-

בְּמֹתַי עַב כְּנֶשֶׁר יִדְאָה אֶפְרוּשׁ עַל-כְּרַמִּי וְעַל-

בְּצִרְוֹ שׁוֹרֵד אֶפְיֹל לִכְן יוֹשֵׁר עֲלֶיךָ הַשִּׁיר הַזֶּה

הַבָּאָר הַגָּדוֹל הַרֹבֵץ בַּתּוֹךְ יְאוֹרָיו הָאוֹמֵר בַּלְבָּבוֹ

אֲבִי יְאוֹרֵי וְאֲנִי עֲשִׂיתִינִי אִיךָ הִיָּה לְשִׁמְחָה כִּרְנַע נִבְעָה

מִצְפוֹנָיו בָּאָר הַפְּרוּהָ שְׂרִים כְּרוּחַ נְדִיבֵי עֵס אֵיכָה

נֶחְשֵׁב לְנִבְלֵי חֶרֶשׁ בְּאֵרוֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יִכִּילוּ

חַמִּים תְּחוּם אִמֹר לֹא בִי הֵיא וְיֵס אִמֹר אִין עֲמָדִי

הַבְּנֵהרִים חֲרִיָּה יֵאֵם פְּנֵהרִים אֶפְךָ נוֹעַר בֵּינִם

וְיִבְשׁוּ וְכָל הַנְּהָרוֹת הַחֲרִיבִי שְׁעָרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתְּחוּ

נִסּוּ וְלֹא עָמְדוּ רֵץ לְקִרְאֵת רֵץ יִרְחֲצוּ וְעֵבֶר בֵּינִם

צָרָה הוֹבִישׁוּ כָל-כִּצּוֹלוֹת יְאוֹרוֹ הַלְלוּ וְיִזְעַקוּ כָל-

נְהָרוֹת בְּבֵל אֲשֶׁר אֲדִירֵיהֶם שׁוֹרְדוּ נִפְל גָּאוֹן עֲזוֹכֶם

קוּמוּ וּלְכוּ כִּי לֹא זָאֵרֵת הַפְּרִנּוּעָה גָּאוֹן בְּנִקְרַת

חֲצוֹרִים וּבְמַחֲלִיּוֹת הַסַּלְעִים מִפְּנֵי פֶחַד יְדוּדָה עַד

יַעֲבוֹר זַעַם הַיַּעֲמוֹד לְכַנְס אִם תִּחְזַקְנָה יְדֵיכֶם

לְשׁוֹד אֲחֵיכֶם כִּקְוֵץ מוֹנֵד כָּלֵהֶם פְּמִים הַיְנָרִים

וְלֹא צוֹרֵעַ פְּקוּמוֹ אִים פִּתּוּחָה

וְאֵת פְּרִמֵי אֲרָחִים וְנָתַן פְּרִיָּו הַיִּשְׁמַח אֱלֹדִים

וְאֲנָשִׁים זֶרַע יַעֲבֹדְנָהוּ הִנֵּה שִׁכְרוּ אֶתוֹ

כָּל אֲשֶׁר פְּרִמֵי עֹבֵד אֱדוּם הִנְתִּי כָל-נִבְלֵי יִמְלָה

וְנָשְׂאָה לְעוֹלָם וְנָשְׂאָה לְעוֹלָם
בְּבֵית יוֹבְחוֹמוֹתַי קוֹל כְּרוֹדִים הַיָּדוּד וְעֵבֶר לִי
נְשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם :
סתומה

וַיֹּאמֶר בַּקְּבוֹק אֶל כְּרָמִי וּלְעֵמּוֹ כֹּה אָמַר
יִי מַחְצֵי הַלַּיְלָה וְנִשְׂתִּי יְדֵי עַל-

בְּאֵר וְעַל עֵמּוֹ : וְהִשְׁבַּתִּי גֵּאֵי זָרִים וְנִאֲוֹת עֲרִיצִים
אֲשֶׁפִּיל וְהֵיוּ כְּצִבְי מוֹחַח אִישׁ אֶל אֶרְצוֹ יְנוֹסוּ : יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דְּכִים אֲפִי יִרְגְּזוּ תְּהוֹמוֹת אֲבָן מִקֵּד תִּזְעַק
כְּהַקִּיר בֵּיר מִיִּמִּיהָ הֲלֹא יְבוֹשׁוּ כִּי יִבְאוּ כָּל נְהַרֵּיהֶם
וּבְקִשׁוֹ אֶת מַלְכָּא וְלֹא יִמְצְאוּ חֶלֶף עִם אֲנִיּוֹת
אֲבַח חֶלֶף כֹּל אֲחַמְדָּה : וְהִיָּה כְּמוֹן עוֹבֵר הַמֶּנֶן
אֲדִירִים עַד אֶרֶץ אֲשֶׁפִּילֵם אֲדִירִים וְהַבֵּיתִים כְּמִימֵי
וְהֵיוּ בְּקִרְבָּם לְצִבּוֹת כְּמִן וּלְנַפְלֵי יָרֵד : וְהִבְאֵתִי
לָהֶם חֲלָתָה כְּבָל מַתְנִים וּפִיק כְּרָפִים וְנִבְהִלוּ
צִירִים וְחִבְלִים יִאֲחֹזוּן כִּי לִדְהָ יִחְלֹק : וְהֵיוּ לָהֶם
לְצִנִּים פְּחִים בְּדָרְדַּר עֵקֶשׁ אִזּוּ יִפְּרוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי
יְדוֹת דְּבַרְתִּי וְעִשְׂתִּי : וְאֶת כְּרָמִי אֲצִיל מִדָּו וְלֹא
עֲלִיהֶם יִהְיֶה תְּנַשְׁסוּ : וְאַתֶּם תִּשְׁבְּעוּ טוֹב וְאֲכַלְתֶּם
כְּעַדְנִים וְהֵמָּה יִדְעוּ וּלְקַחְתֶּם מֵהֶם מִיֵּץ דְּדִרְקַח
וְהַעֲתֶם אֶל הַדֵּלֶת אֶל דֵּל שַׁתּוֹתֵיכֶם וּפְסַחְתִּי
עֲלֵיכֶם וְלֹא אֶתֶן הַמִּשְׁחָתִית לְבֹא אֶל בְּתִיכֶם :

תשמרתם מאד לנפשותיכם פקדת שתורמים בעצם
היום הזה והיה מסתיכם תוף וכנור נבל ותליל וזן
דבש וחלב תחת לשונך ומכל החי מכל בשרו
קחו נשים והולידו בנים ובנות נטעו כרמים ואכלו
ארת פרותן מהרו ועשו את אשר צויתו כי ייש שכר
לפעלתכם ויהי כשמוע פרמי את הדברים האלה
ויסתחו ארצה לידוהו ויאמר כל אשר דבר ידוה
נעשה אך יקם ידוה את דברו ויהי פתחו הלילה
וידוה נהנרוח ים חזק מאד וישם את היסל חרבה
ויבש כל הנהרות והאנפים והיאורים והנארות
חאריבו גם הענים הריז ריז לקראת ריז ומטר לא
נתך ארצה ואת אנשי בארי הכאיב ויך אותם
בשחין רע מכף רגל ועד ראש אין מתוס בבשרם
ובראותם כי גדל הפאב מאד וישבו אל פרמי
צכל לבם ויאמרו הטאנו לידוה ולקועתה שא נא
פשינו אשר נואלנו ואשר הטאנו וישבעו לו
לעשות כל אשר יצום ויכרות להם ברית ויהללו
את ידוה אשר הביאם אל המנוחה ואל הנחלה
ויהמו קול כהולך בחליל ותשמח הארץ לקולם
ויאמר להם בקבוק לכו ונלכה אל בצרדה ונחיש
שם המלוכה שם העיר מיום שמה שם שם לונק

וּמִשְׁפָּט לְהִיּוֹת יְמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים
 מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה : וְהָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לַמֶּלֶךְ
 וְהַשָּׂרִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים הָהֵם יַחֲרִם כָּל־כְּרוֹשׁוֹ
 חֶלֶל מַמְלַכְהוּשְׂרִיהוּ : וְנִשְׁלַח סְפָרִים בְּכָל־מְדִינֹת
 הַמֶּלֶךְ לְקָיִים אֶת־כָּל־תּוֹקֵף הַכָּתוּב בְּסֵפֶר : בְּכָל־
 עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וּדְתוּ מִגֵּיעַ שְׂמִיחָה
 וְשִׂשׁוֹן לַיהוּדִים מִשְׂתַּח וַיּוֹם טוֹב וּמִשְׁלֹחַ מְנוֹת
 אִישׁ לְרֵעֵהוּ : קִימוּ וּקְבְּלוּ הַיהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל־
 זְרַעֲם וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם לְקָיִים אֶת־כָּל־תּוֹקֵף
 הַכָּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה : וַיֵּתֶר דְּבָרֵי כְּרָמֵי
 וּמַעֲשֵׂה תּוֹקֵפוֹ וּגְבוּרָתוֹ הֲלוֹא־הֵם פְּתוּבִים עַל־
 סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפְרָס : וְלֹא־קָם נָבִיא
 עוֹד בְּבֵית כְּרָמֵי כְּבִקְבוּק לְכָל־הָאוֹתוֹת
 וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר עָשָׂה
 לְעוֹנֵי־כָל־
 יִשְׂרָאֵל :

ותשלם המלאכה בז' אדר ראשון שנת שי"ב
 על יד דניאל אדיל קינד בר
 קורניליון הזקן יב"ו

בויניציה